

*fekáliától bűzösengázol évszakon és földrészen
át,
elrejtőzik, nem lenni látszik, nincs — hajamat,
szálanként szorítván két ujjbegye közé,
kitépdesi.*

Változat

*A címkékből is — végül mi marad?
Elázik plakát, leomlik vakolat
és a csupaszra pusztult dolgok közt
az ember szemérmét takargatva fázik.
Nem mozdulnak a csillagok szempillái.*

JÁNOSY ISTVÁN

Búcsú a nyárilaktól

Babits emlékére

*Kialudtak már a temetőn a gyertyák;
fehérlábú, arany táncosnők a nyírfák:
dermedten állnak féllábon a kertben.
Bíborpettyes a szőlőlomb, a körte.
Vészt sívító szél le a földre verte
az utolsó almákat is.*

*Ideje már indulni. A kis macska,
ki úgy köhögött, e dermedt virradatra
kimúlt. Csíkos lábait kinyújtva
nyitott szemmel bámult a ház alól.
Indulhatunk már terhes vándorútra.
A varjakra nem kell vigyázni, kik e sívár
csalítot ellepték — ők tudják, mi vár
ránk még, tántori vándorokra.*

*Kedvenc macskánkat is itthagyni kellett
gondozókra — ki tudja, tavaszig mire ér?*

*Mint kiskutya elkísért a tejért,
s egész úton vígan bukfencezett.
Ilyen szép cirmos nem volt még a világon.
Minden széptől, jaj, egyszer meg kell válnom!*

*Szépség — mint kagylózúgás úgy követ:
már nem versek, de dallamok fülemben
tűnékenyen — nincs mód, hogy lejegyezzem
én véges a végteleneket.
Már csak a sziréna szélzúgás beszél:
hagyd el a kertet, az álmot, itt a tél!
A földön foncsoruló levelek —
tarlott kóró, emlékeid feleled.*

*Szívem, nem tudom, az ember mire virrad;
halántékunkra a Párkák mit írnak.
Vajon e kertbe visszatérhetünk-e?
Mind újabb villám csapkod életünkbe,
újabb halálhír — kedveseink mennek.
Edzzük magunkat újabb félelemnek:
hátha már a végső próba lobog.*

*De addig... addig ne adjuk alább:
addig ríkassuk mulandó fuvolánk,
míg meg nem leljük a nagy dallamot!*

Spinozát, Kantot és Einsteint olvasva

*Az Istennek nincs szeme, füle, lába.
Az Isten nem haragos öreg.
Nem járátja az embert iskolába,
s túlvilágon sem pálcázza meg.*

*Az Isten a Mindenség Egésze.
Elméje a nagy Természeti törvény.
Belé merül hullámtarajnyi része:
az ember. Ő a kezdet és az Örvény.*

*Minden, mit Róla állítunk: hasonlat.
De a „Ne ölj”, „Ne hazudj!”, „Segíts!”
és „Szeresd ellenséged is!” — ez oly nagy
Törvény, mint Kepler egyenletei.*

*Változás látszatába vakult ember-ördög,
ocsúdj estedből: e törvény örök.
Örökkön úgy élsz, hogyha ezt betöltöd,
s már meg is haltál, hogyha megtöröd!*